

Un festival al teatrelor muncitorești la prima ediție

Consiliul județean al sindicatelor Galați a avut o inițiativă merituoasă, propunându-și să organizeze, începând cu acest an, un festival-concurs al teatrelor muncitorești, care să alterneze cu tradiționalul festival al comediei, susținut aici de profesioniști, din doi în doi ani. O socotim merituoasă pentru că ea poate prilejui un schimb de experiență mai direct și mai fructuos decât obișnuitele competiții artistice pentru amatori, un prilej de cunoaștere, de confruntare și de dezbateră a unor probleme care frământă realmente aceste colective muncitorești, în cea mai mare parte entuziaste, dar nu întotdeauna tot atât de bine alcătuite, îndrumate și susținute.

Prima ediție, desfășurată între 27 și 29 oct. a.c., a avut, deocamdată, rolul de a concretiza inițiativa, nu și de a o fructifica. Pentru că organizatorii n-au ținut seamă, mai întâi, că de o asemenea acțiune nu se poate ocupa un singur factor local, că — potrivit experienței profesioniștilor, pe care au invocat-o — ea trebuie să fie rezultatul acțiunii conjugate a mai multor factori, locali și centrali, și, în orice caz, nu se poate desfășura fără concursul mai aplicat al Comitetului județean de cultură și educație socialistă; n-au asigurat, apoi, publicitatea cuvenită acestei manifestări, care s-a desfășurat anonim, fără participarea unui reprezentant al U.G.S.R., de pildă, ori al ziarului de resort, „Munca”; în fine, n-au găsit modalitatea de a prilejui schimbul de experiență scontat și un ecou mai larg în public. colectivele evoluind cam stinghere și lipsite de posibilitatea de a dialoga în temă.

Dintre cele șapte colective participante s-au detașat, prin ținuta de ansamblu și un apreciat grad de autenticitate scenică, „Teatrul nostru”, al Grupului de șantieră pentru construcții industriale Galați, cu spectacolul *Scrisoare către Meșterul Manole* de Hristu Limona (regia — Lucian Temelie), și Teatrul muncitoresc „Toma

Caragiu”, al Institutului de fizică atomică de pe platforma Măgurele, cu spectacolul *Cadoul* de Paul Everac (regia — Petre Popescu). Explicația? Seriozitatea și statornicia regizorilor care le îndrumă, programul riguros de pregătire și înțelepciunea de a nu rivaliza cu profesioniștii, de a evita, printr-un studiu aplicat, diletanțismul. Nu întâmplător, aceste două colective se bucură de prețuire, și o emoționantă dovadă de înțelegere a menirii sale ne-a dat, chiar cu o zi înainte, Teatrul muncitoresc G.S.C.I.-Galați, prin spectacolul omagial prezentat la sărbătorirea a 20 de ani de activitate: repertoriu divers, valoros, cu piese contemporane și clasice, drame, comedii, evocări istorice, stagioni permanente (50 de premiere, peste 1.600 de spectacole), colaborare stimulatoare cu actorii profesioniști invitați în reprezentații, perseverență și simț pedagogic din partea respectatului instructor, adevăratul creator al acestui colectiv, actorul Lucian Temelie, de la Teatrul Dramatic din localitate.

Dintre celelalte cinci colective, s-a putut remarca doar tinăra echipă de teatru a Întreprinderii de prelucrare a sfeclii de zahăr din Giurgiu, cu reale ambiții în valorificarea unor schițe de Dumitru Solomon, insuficient susținute artistic, însă; și efortul unor interpreți ai colectivului gălățean de la I.C.P.P.A.M., care au prezentat, cu oarecare emoție dar și cu destul teatralism, piesa antirăzboinică a lui Dumitru Radu Popescu *Mama*. Celelalte participante (de la Brăila, Bîrlad și Fieni), departe de un nivel acceptabil.

E de presupus că lipsurile primei ediții vor constitui obiect de meditație pentru edițiile viitoare, care vor fi eficiente și cu real ecou în măsura în care gazdele se vor mobiliza integral și vor investi în această acțiune un fond de experiență și o diversitate de puncte de vedere.

Constantin PARASCHIVESCU